

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Mariæ Victoriæ morbi, & in ijs patientia in spectaculum aliorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

explicandum; immò vt nullum vñquam rogaret, qui precibus à Deo ipsi sanitatem impetraret. Quin eò perfectionem intendit, vt inter morbi tormenta, semper quieta, immò & læta mente esset, Numiniquè continuò, tamquam pro maximo beneficio, gratias diceret. Egregium omnibus, in morbi æstu, lamentantibus documentum. Non enim lamentarentur, sed gratias canerent, si morbos, inter gratias numerarent. Barbaræ patientiam sibi probari, ostendit Christus, dum ei viuenti ostendit gloriam beatorum, ac inter beatos, se quoque ipsum: quo tempore nomen Barbaræ in nomen *Dilectæ* illi commutauit; eiusque pectus tam vehementi amoris flamma Deumque videndi desiderio impleuit; vt, cum *dissolui & cum Christo esse cuperet*, non solum incolatum suum proloquatur, sed etiam, vt vna illi hora centum annorum tempus esse videretur; &, cum mors instaret, Ambrosianum hymnum, decantari, *Deumque laudari*, ac verba illa: *Omnibus diebus, benedicimus tibi*, perpetim repeti iuberet; quibus etiam in verbis beatum spiritum exhalauit.

Philip' 1. 23.
Psal. 119. 5.

Idem lib. 2.
cap. 8.

Cuius matri, Mariæ Victoriæ etiam ipsi, vt merendi copia maior esset, diuina bonitas varios immisit morbos. Iam antè, quam Mundo nuntium remitteret, multis fuerat infirmitatibus tentata; in Religiosum autem statum ingressa, duobus morbis oppugnata, itaque miserè confecta erat, vt eos, per omnem reliquam vitam persentiret. Septem annis, quibus cœnobio præfuit, nullo ferè temporis momento à capitis & stomachi dolore libera exitit. His sæpe accessit pectoris, lateris, & humerorum cruciatus; &, vt morbi in eam coniurasse viderentur, etiam febris in illam insiliit, nocturno præsertim tempore. Itaque quasi morbi in excubijs essent, ita jam hic, jam ille in eam vim suam exerebat; jamque vnum, jamque alterum membrum, aut pars corporis, per vices patiebatur. Ob quam causam medici dicebant, diuinis illam, non naturæ viribus, nec sine manifesto miraculo, vixisse. Super hæc molestus corpusculum eius sudor, ac tandem quotidianus vehementer fatigauit. In quibus tamen omnibus malis, animo quieto & læto fuit, visaque est semper tantò hilarior, quantò magis morbi sæuiebant. Quin, loco euiatum & querelarum, in pia suspiria, & Dei alloquia suauissimè

III.

mè

mè erumpebat; & amore sponsi sui IESU ita semper inardescibat, ut febris ad hoc solùm in illa flagrare videretur, ne diuini amoris flamma minùs arderet, sed memoria Passionis Christi, in illa, fortius excitaretur. Maximi doloris indicium erat, si cum suspirio dixisset: IESUS MARIA, aut si alium sanctum nominasset; vel si dixisset: *Mi Domine, gratias tibi ago, quia dignaris mihi occasionem dare patiendi.* Sæpe etiam in suaves hymnos, & pias, de Christo suo sponso, cantilenas grauissimos dolores effundebat. Hac de causa reliquæ illius sorores certatim cupiebant ei ægrotanti assistere, ut ab ea discerent, DEVM inter aduersa, amare & prædicare; nec molestiâ, illi præsentem, sed cælesti quadam consolatione afficiebantur, erudiebanturq; ad similia, simili patientiâ, toleranda.

IV. Laudatur celebraturque valde fortitudo Attilij Reguli, quòd, cum tormenta effugere potuisset, sponte tamen, pro patriæ salute ad hostes redierit cruciandus. Enimerò non solùm exquisita illius tormenta, sed etiam modum suadendi, ut ad tormenta redire permetteretur, ex Tuditani libris, Gellius referens

Gellius li. 6. ait: *Regulum captum, ad ea, quæ in senatu Roma dixit, suadens ne Noct. cap. 4. captiuum Carthaginensibus permutarentur, id quoq; addidisse; Venenum sibi Carthaginenses dedisse, non presentaneum, sed eiusmodi, quod mortem in diem proferret, eo consilio, ut viueret quidem tantisper, quoad fieret permutatio, post autem grassante sensim veneno cor tabesceret. Eundem Regulum Tubero, in historijs, redidisse Carthaginem, nouisq; exemplorum modis excruciatum à Pœnis dicit. In atras, inquit, & profundas tenebras eum claudebant: ac diu post, ubi erat visus sol ardentissimus, repente educebant, & aduersus ictus solis oppositum continebant, atq; intendere in calum oculos cogebant, palpebras quoq; eius, ne conuere possent, sursum ac deorsum diductas insuebant. Tuditanus autem somno diu prohibitum, atq; ita vita priuatum refert,*

Val. Max. l. 9. cap. 2. Valerius ait: *Carthaginenses Attilium Regulum palpebris resectis, machine, in qua undiq; præacuti stimuli eminebant, inclusum, vigilantia pariter, & continuo tractu doloris necauerunt. Tormenti genus haud dignum passo, auctoribus dignissimum. Sanè, quia virum egregium, & ad supplicia, pro patria, spontè recurrentem, indignis modis, mactauerunt, quem tantò maior gloria est secuta, quia*